

27 Ѡговорѣ І Ѡаннѣ, ѣ рече: не може человекъ да зема нищо, ако не мѣ е дадено Ѡ некто то.

28 Вше сами свидѣтелствувате за мене, че рекохъ: не самъ азъ Христосъ, но защо самъ пратенъ предъ него.

29 Който има невѣста, женихъ е: а прѣательо жениховъ който стоѣта го слѣдша, радѣвасе много за гласитъ жениховъ, таа прочее радость моя се исплани.

30 Той трѣбва да растѣ, а азъ да се смалавамъ.

31 Онѣй който ѣде Ѡ горе, надъ сички те е Ѡ горе: който е Ѡ землѣта, Ѡ землѣта е; ѣ Ѡ землѣта говори: който ѣде Ѡ некто то, надъ сички те е Ѡ горе.

32 Ѣ снова цото е видѣлъ ѣ чѣлъ, това свидѣтелствѣва: ѣ свидѣтелство то мѣ никой не прѣима.

33 Който прѣеме негово то свидѣтелство вѣрѣва ѣзвѣстнѣу защо е Бгъ истиненъ.

34 Защото онѣй когото е пратѣлъ Бгъ Бжѣи те словеса говори: защото Бгъ не мѣ дава дѣхъ съ мѣра.

35 Оцъ любви Сѣна, ѣ сичкото мѣ дадено рѣцѣте.

36 Който вѣрѣва въ Сѣна, ѣма живѣтъ вѣченъ: а който не вѣрѣва въ Сѣна, не ще да види живѣтъ, но гнѣвъ Бжѣи стоѣ на него.

ГЛАВА Д.

КОГАТО раздѣмѣ прочее Исуса, защо чѣха фарисѣи те че Исуса по много оученицѣ прѣви ѣ крѣщава, нежели І Ѡаннѣ,

2 (ако ѣ да не крѣщаваше самси Исуса, но оученицѣ те мѣ),

3 Ѡстави Іудаѣ, ѣ Ѡидѣ пакѣ въ Галѣѣ.

4 Ѣ трѣбѣваше да заминѣ презъ Самарѣ.

5 Дойдѣ прочее въ сѣдинъ градъ Самарѣски, който се вѣкаше Сѣхаръ, близъ при селѣ то, което бѣше далъ Іаковъ Іосифъ сынъ своемѣ.

6 Ѣ тамъ бѣше вѣнарѣ Іакововъ: а Исуса понѣже бѣше ѣморѣнъ Ѡ пѣтътъ, сѣднѣ така (оутрѣжденъ) при вѣнарѣтъ, ѣ бѣше като шестѣи чѣсъ (Ѡ деньжтъ).

7 Дойдѣ прочее сѣднѣ женѣ Ѡ Самарѣ да си ѣзвади водѣ: ѣ рече ѣ Исуса, дай ми да пѣемъ.

8 Защото оученицѣ те мѣ бѣха ѣшли въ градѣтъ, да кѣпатъ ѣстѣе.

9 Ѣ рече мѣ женѣ та Самарѣнка та, каквѣ ты, като си Еврѣнъ, ѣскашъ да пѣешъ Ѡ мене, коѣто самъ женѣ Самарѣнка; защото ѣврѣс те не се прикѣснѣватъ до Самарѣне те.

10 Ѡговорѣ Исуса, ѣ рече